

bedre Kjøb ved paa en eller anden Maade at give et Tilskud til de private Skoler. Jeg haaber ogsaa, at man, naar Kommunen bliver trykket af Udgifterne til Skolevæsenet, — og at dette finder Sted i flere Kjøbstæder er en almindelig antagen Mening — derfra skal faae en Hjælp til at faae Skolevæsenet sat paa den til vor nuværende Statsform bedst svarende Fod, saaledes, at det bliver en reen Communesag, og jeg skal af denne Grund have mindre Medlidenhed med de trykkede Communer, end jeg ellers kunde have. Jeg skal derfor ikke give Medhold til den Bestemmelse i § 1, der, som det forekommer mig, paa en meget smaalig Maade gaar ud paa at indskrænke de hidtil høit lønede Skole-Embeders Antal i Kjøbstæderne. Jeg skal forresten, efter hvad jeg har sagt, indskrænke mig til disse foreløbige Bemærkninger.

Formanden: Maa jeg, førend Forhandlingerne gaae videre, bringe i det ærede Things Erindring, at det ikke er et Lovforslag om Skolevæsenets Ordning i Almindelighed, der foreligger, men kun et enkelt Punkt deraf, hvormed Lovforslaget bestæftiger sig, og jeg anseer det derfor rigtigt, at man søger at holde den fremtidige Behandling af denne Sag nærmest til det Punkt, hvormed Lovforslaget alene bestæftiger sig.

Rühnel: Jeg erkjender naturligtvis ogsaa det Rigtige i den Tanke, som fremkaldte Resolutionen af 4de November 1859, og at det maa være nødvendigt at søge at borthyde de Hindringer, som den bestaaende Lovgivning lægger i Veien for, at Communerne og Skolerne kunne komme til at nyde Frugterne af denne Resolution, men jeg troer dog ikke, at den høitærede Minister har været ganske heldig med adskillige Bestemmelser, af hvilke nogle allerede ere omtalte af den ærede Taler, der sidst havde Ordet, medens jeg skal omtale nogle andre, der forekomme mig at medføre en Uretfærdighed for Skolelærerne. Det hedder nem-

lig, at de Lærerinder, som ansættes, ikke skulle regnes med for at bestemme Antallet af de Lærerpøster, der ved enhver Skole skal lønnes med den ved Loven af 1856 bestemte høiere Løn. Hele denne Institution, hvis Gavnlighed ellers tilfulde maa erkjendes, vil for det Første medføre, at Udsigten til at blive ansat i faste Embeder formindskes meget for det allerede store Antal af unge Mænd, der have beredt sig paa at indtræde i slige Stillinger, men medfører tillige, at Udsigten til at avancere fra en ringere til en høiere Løn bliver betydeligt mindre. Jeg veed heller ikke, hvorfor man ikke kan lade Lærerinderne komme i en lignende Stilling, saaledes at de ligesom Lærerne deles i 2 Classer, hvoraf den ene for den høiere, og den anden en mindre Løn. I ethvert Tilfælde vilde jeg ansee det for rigtigt, at de dog taltes med blandt Lærerne i Skolen, for at Lærerne kunne have Udsigt til at nyde godt af den herhen hørende Bestemmelse, angaaende Lønnen, som findes i Loven af 1856. — Med Hensyn til den Bestemmelse, som staaer i § 2, har det glædet mig at see, at det er den høitærede Ministers Mening, at Sogneforstanderskaberne paa Landet med Approbation af Skoledirectionen kunne antage en Lærerinde. Jeg forklarer dette nemlig saaledes, at Directionens Approbation blot skal indhentes paa, om det er nødvendigt, at der ansættes en Lærerinde, men naar dette af Skoledirectionen er blevet erkjendt for nødvendigt, skal det være Sogneforstanderskabets Ret at antage en Lærerinde, naar det blot holder sig den Bestemmelse efterrettelig, at Examinerede skulle foretrækkes for Uexaminerede. Jeg antager, at dette er Meningen, navnlig, naar jeg seer hen til, at der i § 1 bruges et ganske andet Udtryk, hvor der er Tale om det samme Forhold. Der hedder det nemlig: „Med Skoledirectionens Approbation, dog at de, som bestikkes her til“; det forekommer mig, at dette tyder paa, at Skoledirectionen her, som hidtil, skal bestikke 1 af 3, hvormod det Andet tyder paa, at Sogneforstanderskabet har Lov til at antage en Lærer-